

Anul 66

Seria II

Nr. 840

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Joi

30 ianuarie 1964

8 pagini

15 bani

LUNA CĂRȚII LA SATE

In februarie se va desfășura pe întreg cuprinsul țării Luna cărții la sate, manifestare devenită tradițională pentru peisajul cultural al țării. Organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă în colaborare cu Centrocop, Luna cărții la sate din acest an are ca prim țel atragerea unor noi categorii de cititori, în special din rândul colectivizatorilor și stimularea interesului lucrătorilor din agricultură pentru cărțile ce răspund cerințelor practice ale dezvoltării agriculturii, ce contribuie la ridicarea nivelului lor politic, la îmbunătățirea cunoștințelor cultural-științifice, la creșterea conștiinței socialiste. De asemenea, acțiunea își propune să contribuie la strângerea legăturilor dintre scriitori, redactori și cititori pentru o cunoaștere cât mai profundă și nemijlocită a vieții de fiecare zi a satele noastre. Totodată se urmărește îmbunătățirea difuzării cărții la sate prin lărgirea bazei obștești în munca de popularizare și răspândire a cărții, prin generalizarea formelor eficiente de muncă cu cartea.

Pregătirile făcute în toate regiunile țării, dovedesc că și în acest an Luna cărții la sate va fi o adevărată sărbătoare la care vor participa mii de difuzori voluntari, sute de mii de cititori. Pentru realizarea obiectivelor propuse, Luna cărții nu este deci limitată la munca de difuzare, ci prilejuiește în toate satele și comunele, la cămine culturale, biblioteci, școli, librării felurite manifestări culturale de masă (recenzii, lecturi în grup, seri literare, discuții între ingineri agronomi și colectivști pe teme legate de ajutorul dat de cărți la activitatea de producție, concursuri „Cine citește, folosește”) în organizarea cărora un rol deosebit le revine activiștilor culturali de la sate.

În standurile, bazarele și expozițiile de cărți ce se vor amenaja în librării și unitățile culturale sătești, cititorii vor găsi cele mai noi 150 de titluri de lucrări beletristice, politice, de popularizarea științei etc, pe care editurile le-au pregătit în vederea acestui eveniment. Multe din ele au și ajuns la sate, iar restul pe măsura apariției vor fi difuzate cu maximum de operativitate. De altfel, operativitatea e caracteristică astăzi pentru difuzarea cărții la sate, acestea poposind de obicei în rafturile librăriilor sătești în aceleași zile când ajung în librării din orașe.

Peste 120 de scriitori din Capitală și din alte localități precum și un mare număr de redactori ai editurilor se vor întâlni cu cititorii și vor discuta despre lucrările apărute și despre proiectele de viitor. Din lunga listă a celor ce vor lua parte la această acțiune spicim: Lucia Demetrius, Toma George Maiorescu (reg. Brașov), Dragoș Vicol, Nicolae Jianu (reg. Argeș), Eusebiu Camilar (reg. Bacău), Petru Vintilă, Veronica Porumbacu (reg. Banat), Nicolae Tăutu, Fănuș Neagu (reg. Galați) etc.

Un fenomen ce vorbește despre prețuirea de care se bucură cartea la sate este dezvoltarea mișcării voluntare de popularizare și răspândire a cărții. Din rândul cadrelor didactice, a bibliotecarilor și a lucrătorilor din agricultură au fost recrutați peste 10.000 de difuzori voluntari. (Anul trecut în aceeași perioadă numărul lor era de 6.000). Munca plină de pasiune a celor mai buni dintre ei va fi răsplătită cu diplome și numeroase premii în obiecte și cărți, cu ocazia încheierii concursului pentru „Cei mai buni difuzori de carte la sate”. Primele librării pe baze obștești înființate anul trecut în cadrul Lunii cărții li s-au adăugat treptat altele. Prin formarea unor largi active obștești ce sprijină răspândirea cărții, în numeroase unități agricole socialiste se vor deschide alte asemenea librării în care localul este dat de unitatea respectivă, iar difuzarea asigurată de activiștii culturali.

Acțiunii de formare a cât mai multor biblioteci personale, care este unul din obiectivele noi ale

„Satul nostru-i ca o floare” se intitulează programul brigăzii artistice de agitație din Gliganul de Sus, regiunea Argeș. Iată un moment din spectacol.

Lunii cărții, îi corespund întâlnirile dintre sătenii posesori ai unor asemenea biblioteci mai bogate și ceilalți cititori, cu tema „Biblioteca personală, tezaur de cunoștințe”. Cu acest prilej primii vor relata cum și-au alcătuit biblioteca, cum își organizează cititul, povestind și cite ceva din cuprinsul cărților pe care le au. Pentru formarea sau completarea bibliotecilor personale se vor folosi și cele 28 de autolibrării, precum și unitățile regionale „Cartea prin poștă”.

Bibliotecarii care au un rol însemnat în buna desfășurare a Lunii cărții la sate, vor organiza consfătuiri cu cititorii în vederea popularizării fondului de cărți existent în biblioteci, a cunoașterii cerințelor și sugestiilor sătenilor. La manifestările menite să-i apropie pe cititori de carte, de înțelegerea mesajului ei, bibliotecarii pot desfășura cu bune rezultate și rolul de sfătuitoare și stimulator în alcătuirea de biblioteci personale ale colectivizatorilor.

Luna cărții la sate pune în fața activiștilor culturali din satele noastre noi sarcini importante. Membrii comitetelor raionale și locale pentru sprijinirea desfășurării Lunii cărții, bibliotecarii, membrii consiliilor de conducere ale căminelor culturale, cadrele didactice ca și toți intelectualii satelor sînt chemați să inițieze manifestări interesante și eficiente cu cartea, sprijinind răspândirea și mai largă a slovei tipărite în mijlocul celor ce muncesc pe ogoare, contribuind astfel la desăvîșirea revoluției culturale în patria noastră.

DIN SUMAR: Spartachiada de iarnă a tineretului

pag. a 2-a

Ne scriu corespondenții

pag. a 3-a

Biblioteca și satul

pag. 4-5

Conferința

de la Geneva

pag. a 7-a

BUCURIILE ZĂPEZII

O dimineață de duminică cu soare și zăpadă.

Căzuse ninsoare multă. Acum dansul fulgilor se oprise, lăsând locul unui ger care făcea zăpada să scirție sub bocancii noștri. Pentru unii, invitație la... gura sobei. Pentru cei mai mulți însă, îndemn la drumeție, schi, patinaj, săniuș... Firește, pentru un reportaj sportiv de sezon n-avem de ce să-i deranjăm pe cei dintii. Și atunci, înarmați cu carnet, creion și aparat de fotografiat am pornit la drum...

Ne aflăm în comuna Pietroșani, raionul Zimnicea. La această oră matinală, pe uliță, nu se vede nici un om. Sîntem surprinși: copiii, mai ales duminică, erau primii afară la joacă. Ce-o fi cu ei de întîrzie? Răspunsul ni-l dă un prichindel, cu căciula îndesată pînă peste ochi, care răsare ca din pămînt, trăgînd voinicește o săniuță.

— Cum te cheamă flăcăule?

— Gheorghită.

— Și unde ai pornit așa degradă?

— Se vede că nu sînteți de prin partea locului. N-ați citit afișul de pe gard? Apoi, cu degetul ne arată două afișe pe care scria cu litere mari: „Consiliul asociației sportive organizează în ziua de 19 ianuarie 1964, orele 8, la baza sportivă de pe ulița sfatului popular, etapa I a Spartachiadei de iarnă, la: săniuș, schi, patinaj, cros. La căminul cultural (ora 9,30) se dispută în continuare întreceri de șah, tenis de masă, trîntă, haltere. Participă: toți iubitorii de sport din comuna Pietroșani și satul Pietrișul“.

Fără să mai stăm pe gînduri ne-am îndreptat spre locul concursului. Ajunși la marginea comunei am fost întîmpinați de o nemaipomenită zarvă. Sute de tineri și virstnici priveau la cei peste 200 de concurenți care urcau dealul, își făceau vînt la vale cu săniile, apoi iar urcau coama dealului și din nou coborau cu săniile meșterite de ei (foto 1). „Dacă vrei să fii prezent la primul start — ne spune tov. Stan Dorcea, instructorul Consiliului raional U.S.F.C. Zimnicea — trebuie să vii cu noaptea în cap. Altminteri, la opt, nu mai găsești nici un loc...“

După o așteptare, în care participanții au avut timp suficient să facă încălzirea și acomodarea cu terenul s-a dat mult-așteptata plecare. După o luptă dirză s-au cunoscut și cîștigătorii. La băieți: Stanciu Nedelea, Gheorghe Oprea și Dumitru Marcu (asociația sportivă Valea Dunării), iar la fete: Ecaterina Sincu (Flacăra), Maria Mogoș (Avîntul) și Gina Oprea (Valea Dunării). Peste puțin timp de la terminarea concursului de săniuțe, s-a dat startul în proba de schi fond (foto 2). Primii care au trecut linia de sosire au fost: Gheorghe Călina (Valea Dunării), urmat de Florea Sirbu (Avîntul). Crosul încheie ulti-

ma probă a zilei. Pe zăpada puțin înmuiată de razele soarelui au luat startul peste 100 de tineri; Florea Tească, Marin Vo-chici, Maria Deacu, Florea Dorcea și Petre Pitiță au dovedit că sînt cei mai buni alergători.

În continuare, Spartachiada s-a desfășurat la căminul cultural. Și nu greșim de loc dacă spunem că numărul suporterilor și al participanților a fost de ordinul sutelor. Se pare că sportivii celor 5 asociații: Valea Dunării, Avîntul, Unirea, Recolta și Flacăra speră să obțină rezultate frumoase și aici. La șah cei mai buni s-au dovedit a fi: Gheorghe Badea, Gheorghe Chioseaua (Avîntul), Ecaterina Ispas, Gina Oprea (Valea Dunării), Niculina Iordache, Elena Cazacu (Flacăra).

Cei mai puternici flăcăi din comună au fost desemnați colectivității Florea Delin, Ștefan Cojocaru și Stancu Lupu, cîștigătorii întrecerilor de trîntă și haltere (foto 3). În sala de tenis de masă au loc finalele. Încă un punct și cîștigătorii vor fi cunoscuți: Ene Pătrașcu (Avîntul), Iulian Marcea (Flacăra), Ștefan Deacu (Valea Dunării), Niculina Iordache și Ioana Pețancu (Flacăra).

La sfîrșit echipa școlii de 8 ani, sub conducerea tov. Victor Iriminoiu, profesor de educație fizică, a executat o frumoasă demonstrație de gimnastică. În buna desfășurare a întrecerilor nu putem trece cu vederea nici pe instructorii voluntari Marin Dogaru, Marin Pirvu, Elena Iancu, Veronica Bitfoi, Cornel Manta, Iulian Marcea, Gheorghe Simion, Marin Vlăsceanu și alții, care au adus un prețios aport în organizarea acestei reușite prime etape a Spartachiadei.

Iarnă se întunecă devreme și, îndată ce coboară noaptea, derdelușul rămîne singur, părăsit de copiii ce au plecat la casele lor. Dar activitatea celor peste 1200 de membri ai U.C.F.S. nu se reduce numai la sport. Seara, pe mulți dintre ei îi putem găsi în sala bibliotecii din comună, alegîndu-și din cele 9000 de volume cărțile preferate. Unii rămîn în continuare la o partidă de șah, sau în fața televizorului pentru a viziona un film sau o piesă de teatru. Pe scena căminului cultural, brigăzile artistice ale gospodăriilor agricole colective prezintă cîntece și dansuri. Brigăzile artistice de agitație au un repertoriu bogat, popularizînd realizările obținute de gospodăriile colective și pe frunțași. Frumoasele dansuri și cîntece ale brigăzilor au cucerit nu numai inimile colectivităților ci și locul II, în prima etapă a celui de-al VII-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori. Afară a început din nou să fulguiască. Dinspre cămin se aude vocea solistei Magdalena Sirbu: S-a făcut lumină-n sat...

Foto reportaj de
ION MIHAIĆĂ

La Voila și Vlădeni

Pe ușa căminului cultural din comuna Voila, raionul Făgăraș, a apărut, nu demult, un afiș. Literele scrise cu tuș roșu, atrag atenția sătenilor: „Tineri și tinere, participați la întrecerile Spartachiadei de iarnă a tineretului“.

De la 20 decembrie, anul trecut, competițiile sportive în comună se țin... lanț. Președintele asociației, profesoara de educație fizică Victorița Măneasa, a avut — după cum se exprima chiar ea — multă „bătăie de cap“. A fost nevoie ca o parte dintre jocurile de șah să fie recondiționate, ansamblul de gimnastică a mai suferit câteva... rețușuri, iar schiurile — principala pasiune de iarnă a colectivităților din Voila — au fost împărțite oamenilor pentru a le revizui și a le unge. La Voila tradiția se respectă. N-a existat an în care întrecerile Spartachiadei de iarnă să nu se transforme în adevărate sărbători ale tineretului. Bineînțeles, și de data aceasta sportivii din Voila au ținut să-și dovedească marea lor pasiune pentru sport. 360 de participanți (dintre care 80 de fete) au luat startul la primele probe din ediția 1963—1964 a Spartachiadei de iarnă. Disputele la cros, schi,

haltere, săniuțe, șah, tir și gimnastică, la care am asistat, lupta dirză pentru întîfietate, mi-au lăsat impresia că vizionez un spectacol în care rolul principal îl dețin mari sportivi, și nu începători ca Ion Mitric, Mariana Șeț, Ion Trîmbiță, Constantin Timofte și alții.

★

Ideea de a forma și aici o echipă de handbal aparține profesorului Mihăilă Dumitru. Văzuse cu elevii cu prilejul popasurilor care le făcuse în diferite localități din țară multe meciuri de handbal. În recreație în curtea școlii mingea nu avea niciodată odihnă.

„Trebuie să înființez neapărat și la noi la Vlădenii Iașului o echipă de handbal“ — și-a spus într-o zi profesorul de educație fizică.

Curios dar adevărat. Cei care s-au îmbulzit în jurul profesorului nu au fost băieții ci... fetele. Ele au pus „piatra de temelie“ a handbalului în comuna Vlădeni. Băieții ședeau pe margine și trăgeau cu coada ochiului spre terenul alăturat de fotbal. Fetele însă își luaseră munca în serios. Se

antrenau cu rivnă de trei ori pe săptămînă, învățau „jocul la semicerc“ și sperau...

Au trecut trei ani. Fetele au crescut, au terminat școala, dar handbalul nu l-au părăsit. În 1963 echipa lor a ocupat locul secund în etapa interregională a cupei „Agriculturii“. Tot în același an echipa s-a clasat prima pe raionul Iași și pe locul II în etapa regională de calificare. Doina Ciornei, Elena Rotaru și Gabriela Ciocan, iată numai câteva din pasionatele handbaliste. Toate frunțașe în sport ca și în munca din gospodărie.

Și cum handbalul este o disciplină sportivă cuprinsă în Spartachiada de iarnă, iată-le pe harnicile jucătoare gonite de ger și zăpadă într-o încăpere a căminului cultural. Au aici o poartă cu plasă, au desenat un semicerc pe dușumea, să te ții. Mingea circulă cu viteză din mînă în mînă, iar portarul, sau mai bine-zis portărița face salturi acrobatice să oprească „bombele“ colegelor de echipă.

Păstrarea condiției fizice impune gimnastică, jocuri cu coarda și sărituri. Dar pentru aceasta e nevoie de aer mult. Și nu-i nimic dacă pișcă gerul. Sportivele din Vlădeni sînt călite. Și mai ales hotărîte să dovedească că nu întimplător au ocupat pînă acum locurile frunțașe în întrecerile sportive.

R. CALĂRĂȘANU

IN SPRIJINUL G. A. C.

Iarna a venit și pe litoral. Stațiunile pe care în ilustrații le aflăm veșnic însoțite, cunosc liniștea sezonului „alb”. La Techirghiol, neaua acoperă verdele gazonului care mărginește vara întreaga faleză. Debarcaderele trosnesc de chicjură, vilele dorm cu jaluzelele trase, cluburile sînt închise. De unde răzbate atunci zvonul de instrumente muzicale ce alungă impresia de amorteală? De la căminul cultural „Lumina”. Dar să intrăm acolo...

Săliile căminului găzduiesc o mulțime de tineri colectivisti de la G.A.C. „Partizanul Roșu”. Aci totul te îmbie să-ți petreci o parte din timpul liber: convoare pe jos, vitrine cu noutăți literare, radio, televizor, discotecă, magnetofon, totul după preferințe. Pentru membrii formației orchestrale au sosit citeva instrumente proaspăt procurate: saxofon, o baterie și o gitară electrică. Instrumentiștii le încearcă și, iată, concertul ad-hoc de muzică ușoară smulge aplauzele celor de față.

Este o zi obișnuită, în care activitatea cultural-artistică se desfășoară potrivit planului alcătuit de consiliul de conducere al căminului pentru perioada de iarnă. La discutarea planului au fost invitați președintele și cei doi ingineri ai G.A.C. care au făcut propuneri prețioase privind ajutorul pe care munca culturală de masă e bine să-l dea gospodăriei colective. Dar iată și manifestările mai importante ce se desfășoară săptămînal la căminul cultural „Lumina”.

Marțea, are loc „seara femeii”, în cadrul căreia se prezintă conferințe despre cuceririle științei românești și mondiale, succesele agriculturii noastre socialiste și politica de pace a R.P.R.

În fiecare miercuri seara, în sala de spectacole, au loc proiecții de filme documentare și artistice, însoțite de discuții complementare.

Vinerea, inginerul agronom și cel zootehnic din G.A.C. prezintă conferințele întocmite pentru colectivității neînscrise la cercurile învățămîntului agrozootehnic de 3 ani. Pe lingă aceasta, inginerul zootehnic Negoită Demian a mai organizat două interesante seri de calcul: „Factorii care duc la sporirea producției de lapte” și „Sporirea numărului de ouă și a cantității de carne de pasăre”, precum și un concurs „Cine știe, câștigă”, pe tema: „Zootehnia azi și mâine”. De altfel, cu colectivității s-a mai organizat la începutul iernii și un alt concurs, pe tema: „Gospodăria noastră în cifre, fapte, perspective”.

Pentru sîmbăta seara, se organizează „Poșta săptămîinii”, în cadrul căreia iau cuvîntul tovarăși din conducerea sfatului popular și G.A.C., cu privire la realizarea sarcinilor pe tărîmul bunei gospodării. Cu acest prilej sînt popularizați colectivității cu rezultate frumoase în producție și frunțașii la muncile patriotice.

Trebuie spus că și programele de televiziune sînt urmărite în mod organizat. Astfel, „Emisiunea pentru sate” este urmată de o scurtă conferință axată de regulă pe o problemă economică acută din G.A.C. Techirghiol. De asemenea, după emisiunea „Săptămîna” (din fiecare vineri) se face o scurtă relatare „localizată” în cifre și fapte.

Colectivității își petrec serile lungi de iarnă în chip plăcut și cu folos. Activitatea culturală le este, după cum se vede, un bun prieten, un bun sfătuitor.

CONSTANTIN MOCANU

Aspect parțial al teraselor amenajate la G.A.S. Țigmandru, raionul Sighișoara. (Fotografie primită de la corespondentul nostru I. Bragheș).

VALORIFICAREA DE NOI TERENURI NEPRODUCTIVE

Mai bine de jumătate din suprafața regiunii Brașov cuprinde terenuri deluroase. Exploatarea ne rațională a pămîntului și neluarea nici unui fel de măsuri în timpul regimurilor trecute a dus la degradarea totală a acestor terenuri care s-au transformat cu timpul în pirloage.

În anii puterii populare specialiștii noștri au luptat din greu cu această moștenire. S-a pornit o acțiune complexă împotriva eroziunii solului, pentru a pune în adevărată lor valoare terenurile neproductive și slab productive. Faptul că majoritatea acestor terenuri sînt orientate cu fața spre soare a dus la schimbarea destinației lor, fiind folosite în exclusivitate pentru plantarea vișei de vie și pomilor fructiferi. Acum această acțiune constituie una din preocupările de seamă ale oamenilor muncii din agricultură.

La Richis, Țigmandru, Biertan, Slimnic și în multe alte comune s-au executat terasări pe zeci și zeci de hectare de teren în pantă, unde apoi s-a plantat vișă de vie și pomi fructiferi. Numai în anul 1963 specialiștii de la O.R.P.O.T. (Oficiul regional de proiectare și organizare a teritoriului) Brașov au întocmit proiecte de amenajare a 1 400 hectare terenuri în pantă pentru plantarea vișei de vie și 1 900 hectare pentru pomi fructiferi. Pînă în anul 1975, prin valorificarea terenurilor în pantă și a terenurilor neproductive, plantațiile de vișă de vie se vor extinde în regiunea Brașov pe mai bine de 30 000 de hectare, iar cele de pomi fructiferi vor reprezenta peste 20 000 hectare. Plantațiile pom.viticole se vor extinde în bazine consacrate cum sînt cele din gospodăria Tirnavelor, bazinul pomicol Cisnădie — Sibiel — Orlat — Rășinari și altele.

IOAN BRAGHEȘ

Două portrete

Cimpoierul

Pe scena Teatrului de stat din Galați, în lumina puternică a reflectoarelor, un moșneag alintă cu degetele fluierul unui cimpoi. Era moș Drăgoi Gheorghe — cimpoierul satului Băicoștii din raionul Bujor. Publicul a aplaudat îndelung măiestria lui interpretativă, iar juriul i-a dat premiul I pe regiune în cadrul celui de-al VII-lea concurs al formațiilor artistice de amatori.

Intr-o zi, de curînd, l-am vizitat pe moș Drăgoi la el acasă. Moșul vorbește rar și se explică prin gesturi neîndeminative. N-a învățat decît trei clase primare. Dar cînd pune mina pe cimpoi străvechii instrument parcă prinde suflet. Hangul zbirniie prelung iar degetele aleargă cu agilitate pe găurile fluierașului. Moș Drăgoi cîntă o doină învățată demult, în copilărie, cînd păstrea oile boierilor.

Deodată doina se intrerupe și o horă veselă risipește tristețea. Este melodia unei bucurii adevărate.

Moș Drăgoi are pîrul alb. Dar astăzi cînd își trăiește adevărată tinerețe, nu se lasă în urma tineretului. La cei 60 de ani ai săi participă cu pasiune la învățămîntul agrozootehnic și are o prezență remarcabilă în viața cultural-artistică a satului.

Măiestria lui de creator și interpret a fost apreciată abia în anii noștri. Finalist la multe concursuri, moș Drăgoi ține cu tot dinadînsul ca și în etapa a II-a a celui de-al VII-lea concurs să se situeze pe un loc de frunte.

NICOLAE GINGHINĂ

Actriță și cîntăreață

Printre zecile de tineri și tinere din comuna Grăniceri am cunoscut o tînară colectivistă, de statură mijlocie, cu ochi căprui, merou cu zimbetul pe buze. Este Floare Popa, care din 1957 participă cu regularitate la formațiile de cor, brigada artistică, dans și teatru. A interpretat multe roluri în echipa de teatru, în piesele: „Ursul” de A. Cehov; „Milionarii” de I. Istrati; „Neamurile” de Teofil Buceșan ș.a. În prezent pregătește rolul învățătoarei din piesa: „Lanțul manevrelor” de Ștefan Haralamb, cu care la sfîrșitul acestei luni va da spectacolul în premieră pe scena căminului cultural din Grăniceri, iar apoi la căminele din comunele vecine.

Talentul actoricesc al tinerei Floare Popa este cunoscut și apreciat în comunele Siclău, Pilul, Vârșand, Socodor, Chișineu-Criș din raionul Criș. Ea este de asemenea apreciată ca o talentată cîntăreață de muzică opulară.

Pe bună dreptate activul cultural din comună se mîndrește cu tineri ca Floare Popa, activistă de frunte a căminului cultural.

PETRE BOTAȘIU

BIBLIOTECARA DIN REDIU

Iarna a adus în comuna Rediu nimbul său sub care totul e mai curat, mai luminos. În anotimpul alb și activitatea cultural-artistică se desfășoară mai din plin. Colectivității își petrec o mare parte din timpul liber la căminul cultural sau la bibliotecă.

Despre aceasta ne scrie corespondentul nostru Tache Vasilache dorind să pună în lumină fapte concrete din munca zilnică a celor care, fără să-și dea seama, înfăptuiesc lucruri vrednice să fie cunoscute. El ne scrie despre bibliotecara Anania Profira care pune în munca sa toată însuflețirea și pricepera.

Fie zi, fie seară căminul cultural are oaspeți mulți. Se fac repetiții la cor sau la teatru, se țin conferințe, se organizează seri distractive. Mulți vin însă pentru bibliotecă. Corespondentul ne relatează că ei au la îndemînă aproape 6 000 de cărți de literatură, ideologie, agrotehnică etc. Tînăra profesoară Anania Profira care răspunde de bibliotecă se străduiește să înlesnească noi și noi întîlniri între cititori și eroii cărților. Și nu se poate spune că strădania sa n-a fost rodnică. Cei aproape șapte sute de cititori permanenți sînt o dovadă a muncii ei entuziaste. Dar cum s-a ajuns aici? Tovarășa Profira spune că ușor. Munca sa și a colectivului bibliotecii a fost mult ușurată de atracția sătenilor către citit. E în această afirmație și puțină modestie pentru că treabă a fost destulă. Să găsești pentru atîția oameni cărțile cele mai preferate, să le trezești interesul pentru diferite publicații de specialitate, e o adevărată pricepere. Și mai e ceva. Dragostea și pasiunea pentru munca de bibliotecară. Biblioteca este instalată într-o încăpere luminoasă în care domnește o atmosferă cu adevărat prietenoasă. Tineri și vîrstnici vin aici setoși de a citi cit mai mult. Muscalu Vasile vrea să citească poeziile lui Eminescu. Cu o seară înaintea a fost invitat la cercul iubitorilor de poezii unde s-a citit din operele poezilor. I-a plăcut și acum răsfoiește cu interes o culegere de poezii a marelui nostru poet.

În fișierul bibliotecii cititorii sînt clasați după vîrstă, pregătire și preferință. Unora le plac po-

vestirile și schițele, altora romanele cu peripeții, cărțile despre Cosmos și cosmocnauți, copiilor poveștile cu Ilene Cosînzene. În plan sînt trecute o serie de acțiuni menite să vină în ajutorul cititorilor. Recenziile, prezentări de cărți, seri de întrebări și răspunsuri, popularizarea cărților prin mijlocirea panourilor ilustrative. Munca tinerei fete nu se desfășoară în camera caldă și primitoare a bibliotecii. În obiectivele planului său de muncă este notat foarte adesea cuvîntul: teren — de unde și convingerea că bibliotecara își cunoaște bine meseria și se străduiește s-o practice așa cum se cuvine.

Comuna Rediu este întinsă, cu cătune, unele destul de îndepărtate. Cititorilor de acolo le-ar fi greu, ar pregeta să vină tocmai la bibliotecă iar dacă nu ar fi îndemnați poate că nici n-ar veni. Tovarășa Anania însă umple sacoșa cu cărți și pornește spre cătunul ce și l-a fixat în plan. Vizitează mai întîi cititorii cunoscuți cu care discută și-i îndrumă, apoi pleacă mai departe împărțind fiecăruia cartea preferată. Cum însă singură nu poate cuprinde toate colțurile comunei, bibliotecara și-a format un colectiv care s-o ajute. Cu răbdare a tras azi pe Rusu Maria, miine pe Tomescu L. Ileana și încet încet, aceste ajutoare de nădejde conduc azi cercurile de citit. Conduc e un fel de a spune pentru că activiștii voluntari ai bibliotecii inițiază singuri acțiuni care să atragă oamenii către citit. Tînăra bibliotecară și-a făcut un obicei să zăbovească la cite unul din aceste cercuri, ajutîndu-i prin experiența sa la înțelegerea celor citite sau recomandîndu-le unele cărți. Pentru serile de întrebări și răspunsuri tînăra bibliotecară le pregătește documentarea cerută, discută mult cu ei, ajutîndu-i în felul acesta pe participanți să se prezinte bine.

Astfel munca cu cartea îndrumată eț pricepere și însuflețire de bibliotecara Anania Profira a format în rîndul țărănilor colectivisti din Rediu dragostea și dorința de a acumula cît mai multe cunoștințe de ideologie, de literatură, de agrotehnică și altele.

ADRIANA IONESCU

Fotografie de T. IOANES

LECTURĂ

Indemnul iernii eu l-am înțeles,
Citind atent inscripția-i de gheață.
De-acum cortina se deschide-ades
Și-adeșea cărți ni se deschid în față.

De-acum e timpul de cărturărit
din file pentru suflete și minte,
și cartea, ca o față de iubit,
ne stă frumoasă cu luare-aminte.

Cu filele ca florile de măr
ea stă — și-o vom citi dintr-un răsuflet
Ca să-i sorbim întregul adevăr
O vom pătrunde bine, pină-n suflet.

Căci cărțile au suflet, negreșit
Și literele ard ca niște astre.
Abia atunci cînd, iată, le-am citit
putem să spunem că sînt ale noastre.

AL. ANDRIȚOIU

ÎNTÎLNIREA DE LA SEDIUL GOSPODĂRIEI

Dămîneață. Bibliotecara Ecaterina Bucur stă la masă aplecată asupra unor coli mici albe de hîrtie și scrie: „Vă rugăm să participați la consfătuirea care va avea loc pe marginea cărții lui C. Bordeianu „Căile de sporire a producției de lapte”. Pregătește invitații pentru președintele gospodăriei, membrii consiliului de conducere și cîțiva cititori fruntași ai bibliotecii.

„Oare n-am uitat nimic? Ia s-o iau de la început... Cartea am împărțit-o din timp îngrijitorilor. De atunci a trecut mai mult de o lună... Am vorbit cu brigadierul zootehnic Mihai Tudor și împreună am organizat, chiar la locul de muncă, cîteva citiri în grup a unor capitole din carte. Fragmentele au stîrnit interesul oamenilor... Ieri am discutat cu cîțiva mulgători și mi-am dat seama că au citit cartea în întregime. A citit-o și Gheorghe Antemir, și Felicia Goicea. Stelian Oprea, Ion Voicu și alții s-au pregătit să ia cuvîntul. Sper să fie o participare bună la discuții...”

Și așa, în gînd, bibliotecara recapitulează tot ce a întreprins pentru reușita acestei acțiuni.

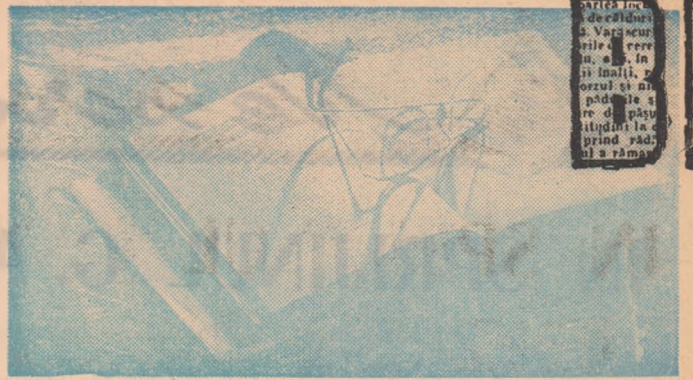
„Afișele, cu anunțarea consfătuirii, le-am pus nu numai la grajduri ci și la sediul gospodăriei, la cămin, pentru ca să vină colectivității și din alte sectoare... Mai am doar de pregătit prezentarea citorva cărți și broșuri noi, intrate acum în bibliotecă, pe marginea cărora o să inițiem cîteva acțiuni cu cititorii...”

Ideia organizării unei consfătuiri cu îngrijitorii pe marginea acestei cărți s-a năs-

cut cu cîțiva vreme în urmă. Pe atunci la gospodărie se lucra la întocmirea planului de producție. Atenția bibliotecarei a fost atrasă de faptul că pentru acest an se prevede obținerea cu 500 litri lapte mai mult, față de anul trecut, de la fiecare vacă. Un spor însemnat care, desigur, cere îngrijitorilor pe lingă hărnicie și multe cunoștințe, multă pricepere. „Și pentru aceasta — s-a gîndit Ecaterina Bucur — bibliotecă va trebui să-i ajute pe îngrijitori. Dar cum? Să întocmesc liste de recomandări, să difuzez cărțile de specialitate și să organizez și cîteva manifestări pe marginea lor. Forme de manifestări cu cartea sînt destule: recenzii, prezentările de cărți, lecturile în grup, sînt bune toate”. Totuși colectivul bibliotecii s-a oprit la una din formele cele mai eficiente, la consfătuirea cu cititorii. S-a și discutat despre aceasta cu inginerul zootehnist, s-a ales cartea și s-a asigurat colaborarea inginerului la pregătirea și desfășurarea manifestării, ca ea să fie cit mai strîns legată de sarcinile de producție ale gospodăriei colective.

★

10 ianuarie. La sediul gospodăriei colective din comuna Posești, raionul Teleajen, s-au adunat mulgători, îngrijitori de viței și numeroși colectiviști, cititori fruntași ai bibliotecii. Printre ei se aflau: șeful echipei de construcții Gheorghe Militaru, colectivista Eleonora Badea și alții. Venise și Ion Vlad, președintele gospodăriei colective și ceilalți membri ai consiliului de conducere.

CARTEA ȘI ȘCOALA RE

Scoala recoltelor bogate e în plină desfășurare. Elevii sînt sirguincioși, iar dascălii foarte mulțumiți. Participanții la învățămînt — căci despre ei este vorba — au și un bun sfătuitor: cartea. În tovărășia ei petrec clipe plăcute, își largesc neconștient sfera cunoștințelor. La bibliotecile din raionul Focșani au loc în aceste zile de iarnă, activități pe cît de variate, pe atît de interesante. Sprijinirea învățămîntului agrozootehnic ocupă în cadrul acestor manifestări un loc de mare însemnătate. Colectiviștii — ne spunea mai dăunazi tov. VASILE PETRACHE, directorul bibliotecii raionale — se străduiesc să cunoască și să stăpînească cele mai noi metode agrotehnice. Ei știu că aceasta este calea care duce spre recolte bogate. Și ceea ce e mai important este convingerea lor că ea trece și prin bibliotecă.

Ați putea să ne concretizați?

Nimic mai ușor. Bunăoară, la Guguști, se află un cioban pe nume Miha Sofronie. Fără să aibă prea multă carte, el manifestă un interes deosebit față de lecturile și recenzii organizate de către bibliotecară la stîna. Văzîndu-i această sete de cunoaștere, bibliotecarul s-a preocupat cu multă trageră de inimă de îndrumarea lecturii lui. Urmarea a fost că baciul Sofronie a devenit în scurt timp cel mai bun cititor al bibliotecii și fruntaș în gospodăria colectivă.

Ar fi interesant să ne vorbiți mai pe larg despre acest capitol al îndrumării lecturii. După cîte știm, pentru cursanții la învățămîntul agricol ea este de mare însemnătate.

Este bine cunoscută tentația majorității cititorilor, de a se îndrepta mai mult spre literatura beletristică. Aici intervine atunci pricepera bibliotecarului de a îndruma lectura cititorului, lărgindu-i sfera de cuprindere a problemelor. Se obișnuiește ca la înscrierea cititorilor pentru anul în curs, bibliotecarii să aibă în vedere pe cititorii cei mai buni și pe participanții la învățămînt. Acestora li se întocmesc planuri de lectură care corespund dorinței lor și mai ales în conformitate cu munca pe care o depun. La Popești, spre exemplu, pentru cursanții din anul I s-au întocmit liste-afiș care cuprind toate lucrările pe care ei trebuie să le studieze la învățămînt. De altfel, la toate bibliotecile există rafturi tematice, expoziții de cărți agricole și panouri ilustrative care

vin în sprijinul cursanților gestive ca: „În ajutorul învățămîntului agrozootehnic îmbogățiți cunoștințele cu...” „Vă recomandăm, vă invităm să studiați cărțile recomandate.”

Cunoscînd în prealabil pusă, bibliotecarii duc în brașurile cuprinse în listă. Pe baza acestor liste biblioteca raională se întoc-

Interviul

de lectură pentru cursanții Jariștea, Tulnici, Năruja judicios concepute, urmîndu-se evoluție în organele de ultimă instanță ea duce la realizarea lecturii care este deosebit de interesantă.

Aminteați de niște exemple...

Da. De fapt este un ir bibliografic care cuprinde de agrotehnică existentă raională. El s-a tipărit în pliere și s-a trimis, încă pe calea cursurilor, tuturor președinților, inginerilor brigadierilor din G.A.C. indice, la bibliotecă s-au rafturi tematice de care s-au folosit noi.

Tot ce ne-ați vorbit de îndrumarea lecturii, ar mai fi ceva de spus?

Multe. În primul rînd, pomenite scrisorile metodice trimitem periodic bibliotecarilor: „Cum ajutați la raftul bibliotecii cititorilor”, „Organizarea bibliotecii la brigăzile de lucru în sprijinul dezvoltării tehnice al G.A.C.”. Ar fi de spus și despre seminariile raionale și simpozioanele care se țin de timp în urmă.

Cînd a avut loc ultima raională?

La 5 decembrie anul trecut și un referat

Colectiviștii care au vorbit la această consfătuire nu s-au rezumat numai la înfățișarea învățămîntului desprins din carte, ci au făcut referiri la situația din sectorul lor, s-au gîndit la posibilitățile și felul în care ei pot aplica cele învățate. Așa de pildă, îngrijitorul Ion Voicu s-a oprit, în cuvîntul său, asupra importanței asigurării bazei furajare — ca o condiție necesară pentru o furajare științifică — și a unor îmbunătățiri ce trebuie aduse la grajduri, pentru ca animalele să aibă cele mai bune condiții de adăpostire.

— Deși lucrez de puțină vreme la ferma zootehnică, am de spus și eu cîte ceva la această întîlnire. Nu sînt mulgător, dar îngrijesc vițeii care miine-poimîine vor da producții.

Așa și-a început cuvîntul colectivista Felicia Goicea, arătînd cu cît interes a citit și studiat capitolul din carte privitor la creșterea vițeilor și ce importanță mare are această muncă pentru ca în viitor gospodăria să aibă vaci cu producții mari de lapte.

Ascultîndu-l pe președintele gospodăriei Ion Vlad care a vorbit despre măsurile pe care le va lua conducerea gospodăriei pentru dezvoltarea sectorului zootehnic și sporirea producției animalelor, Ecaterina Bucur se gîndea la noi acțiuni pe care le va organiza cu cartea și cu cititorii colectivității în această iarnă: un concurs „Cine știe zootehnie, cîștigă”, o întîlnire cu cursanții pe tema: „Ce am învățat din cărțile zootehnice...”

MARIA CHIRCULESCU

Cele peste poziția numer... În fotografie:

DRUMUL SPRE CARTEA ȘTIINȚIFICĂ

TELOR BOGATE

... r la
... vă
... ele
... l a
... și
... ex-
... suri
... nan-
... bi-
... rile

bibliotecilor în sprijinirea învățământului agricol. Tot cu acest prilej, inginerul zootehnist Eugen Hariga a expus lecția: „Dezvoltarea creșterii animalelor, sarcină importantă a agriculturii noastre socialiste”, iar bibliotecara din Gugești a împărtășit din experiența ei în organizarea diferitelor manifestări cu cartea agricolă. De menționat este că după asemenea seminarii raionale au loc diferite manifestări model organizate la una din bibliotecile din raion.

De exemplu ?

După un astfel de seminar, toți bibliotecarii au luat parte la o manifestare model ce s-a ținut în comuna Vulturii. A avut loc atunci o consfătuire cu cititorii pe marginea unor broșuri care tratau despre cele mai bune metode folosite în creșterea animalelor. A urmat apoi un concurs „Cine știe, câștigă”, la care au luat parte îngrijitorii de animale și care a avut ca temă: „Sectorul zootehnic aducător de mari venituri în G.A.C.". Discuțiile interesante care s-au purtat și răspunsurile exacte date de către participanții la concurs au dovedit necesitatea organizării unor asemenea manifestări la toate bibliotecile.

Care a fost eficiența imediată a acțiunii ?

Foarte mare. Nu mai puțin de 28 de biblioteci din raion au organizat consfătuiri cu cititorii pe marginea diferitelor teme de producție. Am putea aminti pe cele ținute la Cindești, Slobozia-Ciorăști, Odobești, Virteșcoi, care s-au bucurat de o participare numeroasă. Dintre manifestările model proiectate pentru primul trimestru demne de menționat sînt cele ce se vor organiza la Năruja și Martinești. Tema principală a consfătuirilor va fi „cartea agricolă în sprijinul producției”.

În ceea ce privește concursul „Cine știe, câștigă”, pot să vă spun că la încheierea cursurilor fiecare bibliotecă din raion va organiza concursuri de verificare a cunoștințelor dobândite la cursuri și la care vor lua parte cursanții de la diferite forme de învățămînt. Premiile pe care le vor oferi gospodăriile colective constituie un stimulente în plus pentru participanți.

ION MIHIȚ

... și din cele mai variate genuri stau la dispoziția cititorilor din Vășcău, regiunea Crișana, a de împrumut.

În sala de lectură a bibliotecii din Cimpa, regiunea Hunedoara

ÎN ACȚIUNE

Lat-o că vine. Punctuală ca de obicei — remarcă Ștefan Vulpe, președintele gospodăriei.

— Goia, Draqos, veniți să vorbească. Cu voi vrea să vorbească. Cînd intră, bibliotecara Ecaterina Chirvase îi găsi pe cei doi colectiviști în biroul președintelui. Se trase lingă sobă să se dezghețe puțin și începu să le explice pentru ce a venit.

— Am ținut să stau de vorbă cu dumneavoastră pentru că sînteți și brigadierei și cititorii frunțași. Vrem să pornim o întrecere între brigadierei și șefii de echipă. Obiectivul? Cine citește și aplică mai mult din învățămintele dobîndite din cărți. Ce părere aveți ?

— Bună idee! — spuse Valentin Goia. — Duminică, în adunarea generală îi chem la întrecere pe ceilalți brigadierei și pe șefii de echipă. Mai discutăm despre alcătuirea planurilor de lectură și apoi bibliotecara porni mai departe. Se abătă și pe la școală. Sunase tocmai de recreație. În cancelarie erau cele două profesoare — Achilina Trifan și Marghita Munteanu — care fac parte din colectivul bibliotecii și de care avea nevoie. În puține cuvinte le-a expus planul de pregătire a consfătuirii cu cititorii.

— Deci se va discuta pe marginea cărții „Ghid pentru întemeierea noilor plantații de vii”. Aș vrea ca la cercurile de citit de care răspundeți să popularizați această carte și să lecturați fragmente din ea.

Ajunsă la bibliotecă, Ecaterina Chirvase luă fișele de cititor făcute în ajun pentru a le trece în registru. Scriptic asta se numește încheierea evidenței, dar pentru ea acesta e un prilej de a-și analiza munca.

„Ieri am mai făcut încă 37 de cititori. S-ar putea și mai mult pentru a depăși cifra pe care mi-am propus-o. Va trebui să organizez manifestări de masă... da, să popularizez cărțile prin gazeta de stradă și prin cercuri...”

Șirul gîndurilor i l-a întrerupt intrarea colectivistei Vasilica Iancu.

— Am adus broșurile pe care mi le-ați dat atunci la învățămînt. M-au ajutat să înțeleg mai bine cum e cu irigarea culturilor. Acum aș vrea să citesc din poeziile lui Beniuc. Vă auzeam că sînt foarte frumoase.

La prînz, o dată cu ultimul cititor plecă și Ecaterina Chirvase spre casă. După amiază apucă pe drumul ce duce spre satul Dobrinești. Își propusese ca încă de pe acum, de la începutul anului să treacă pe la bibliotecile din satele care aparțin de comuna Nicorești (Galați) pentru a da îndrumări. La Dobrinești, îi explică bibliotecarului Gheorghe Ifrim cum să întocmească caietul de evidență și se interesă ce cărți îi sînt cerute și-nu le are în bibliotecă, pentru ca să i le trimită de la biblioteca comunală.

Însoțind-o pe drumul de întoarcere la Nicorești, ne uitam la această tînră de numai 23 de ani. Părea odihnită. Probabil mulțumirea muncii împlinite dădea această aparență.

— Nu ești obosită ?

— Eu ? De ce ?

Răspunsul, exprimat printr-o întrebare; este edificator.

Nu mult timp după ce a ajuns la bibliotecă, cititorii reîncepură perindarea prin fața rafturilor cu cărți. Fișele, pînă mai acum niște simple cartonașe, devin cărți de vizită capabile să recomande preocupările culturale ale oamenilor.

Seara, activitatea bibliotecii se mută în sala mare a căminului cultural. Are loc un montaj literar cu tema: „Noua geografie a patriei”. După terminarea manifestării, Ecaterina Chirvase intră din nou în bibliotecă, ia o carte, din cele venite de curînd și pleacă cu ea spre casă. Pentru ca să o poată recomanda trebuie să-i cunoască mai întîi conținutul. Face și asta parte din munca ei. O dată cu lecturarea noului volum se încheie încă o zi obișnuită din viața bibliotecarei.

A. CROITORU

În satul Cășăria, comuna Dobreni, raionul Piatra Neamț, s-au schimbat în ultima vreme citiva bibliotecari.

— Ce mai e nou pe la bibliotecă ?

— Bibliotecarul !

Desen de T. PALL

DRUMUL SPRE CARTEA ȘTIINȚIFICĂ

În sală, peste 300 de colectiviști. Pe scenă se afla unul dintre tovarășii lor de muncă, colectivistul frunțaș Gheorghe Marinache, despre care, cu puțin timp în urmă, Margareta Lungeanu, bibliotecara din comuna Ciucești, raionul Costești, ne spusese că se numără printre cei mai buni cititori. Pe fișele lui pot fi întîlnite peste 40 de titluri de cărți, dintre care 17, de popularizare a științei. Acum el le vorbește oamenilor despre o astfel de carte: „Semnele cerești și tălmăcirea lor adevărată”. Cei din sală îl ascultă cu luare aminte. Iată-l pe unul notîndu-și cu grijă, pe o foaie de hîrtie, titlul cărții.

— O s-o cer și eu de la bibliotecă! — îi spune el vecinului.

În seara aceea nu numai Gheorghe Marinache a vorbit de pe scena căminului. Au mai luat cuvîntul și Marin Ciocănaș, și Cristea Dinuț, și Tudor M. Voicu, colectiviști frunțași pe care toți îi prețuiesc pentru hărnicia și priceperea lor în muncă. Fiecare a vorbit despre cîte o carte împrumutată de la bibliotecă. Ciocănaș a arătat de cît folos i-a fost cartea „Despre anotimpuri”, Dinuț a povestit ce cuprinde broșura „Ce știm despre atmosferă”, iar Voicu a făcut o scurtă prezentare a cărții „Fulgerul, tunetul, trăsnetul”.

După ce s-a încheiat simpozionul „Ce am învățat din cărțile de popularizare a științei”, ne-a fost destul de greu să stăm din nou de vorbă cu bibliotecara. Sala de distribuție a cărților era plină de oameni. Cei mai mulți cereau cărți în care este vorba despre fenomenele naturii, despre oameni de știință, despre curierii agrotehnicii înaintate, despre zborurile în Cosmos. Bibliotecara n-avea nici o clipă liberă. Dar nu era de loc necăjită. Dimpotrivă. Un zîmbet de mulțumire îi lumina fața.

La sfîrșit după ce toți primiseră cărțile cerute, Margareta Lungeanu a făcut un scurt bilanț. Rezultatul: în seara aceea 46 de colectiviști împrumutaseră de la bibliotecă cărți de știință popularizată.

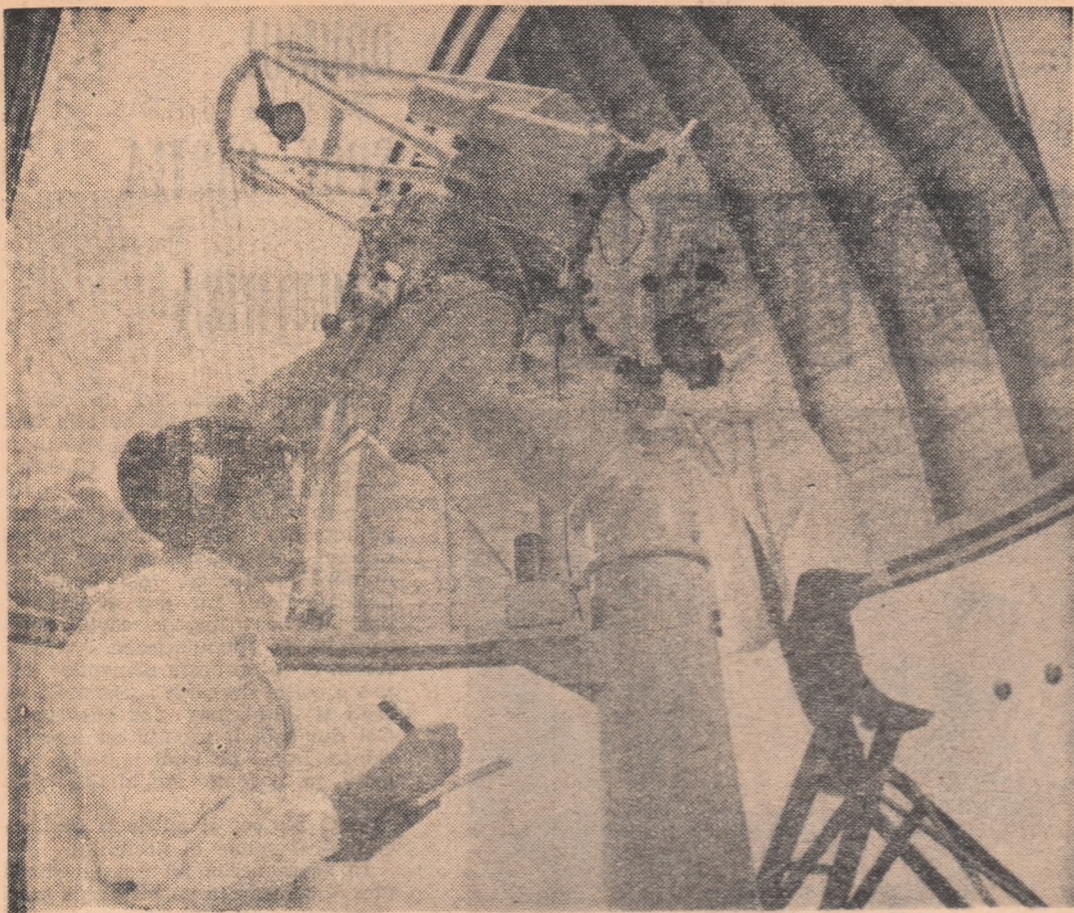
— E o cifră destul de frumoasă! — ne-a spus dînsa. Iar pentru mine un îndemn de a organiza noi manifestări de masă pentru popularizarea cărții științifice.

De altfel acțiunea din seara aceea nu era prima. Nu de mult intelectualii din activul obștesc al bibliotecii au pregătit și prezentat o seară tematică intitulată: „Să facem cunoștință cu oameni care au luptat pentru adevărul științei” (pe marginea cărților „Giordano Bruno”, „Galileo Galilei” și „Copernic”). Participanții: 280 de colectiviști. Cărți de știință popularizată împrumutate în seara aceea de la bibliotecă: 32. Altă dată, peste 400 de colectiviști au venit la seara de întrebări și răspunsuri: „Ce vreți să știți despre zborurile în Cosmos”. Discuțiile au fost purtate în legătură cu cărțile „Vorbește Cosmosul”, „Zborul în Cosmos”, „Stații interplanetare. gări cosmice”. La sfîrșit a rulat filmul „S.O.S. în Cosmos”. A doua zi, spre centrul de difuzare a cărții, pornea o scrisoare în care bibliotecara din Ciucești, cerea să i se mai trimită cărți pe această temă: „Toate cite le-am avut au fost împrumutate. Iar oamenii cer mereu altele...”

Colectiviștii din Ciucești cer mereu cărți de știință popularizată. Setea de a învăța, de a cunoaște lucruri noi le îndreaptă pașii către bibliotecă. Și pașii le sînt călăuziți de oameni îndrăgostiți de munca de activiști culturali, pentru care organizarea unor manifestări de masă cu cartea a devenit o deprindere. O deprindere care le face cinste.

TRAIAN LAESCU

Observatorul astronomic din București. În fotografia: cercetători făcând observații la un telescop de 7,5 metri lungime locală, cu un diametru de 0,5 metri.

Hotărârea Consiliului de Miniștri al R. P. R. privind modul de acordare a avansurilor pentru contractările de produse agricole

De la un an la altul, statul nostru democrat-popular face investiții tot mai mari pentru dezvoltarea agriculturii. Anul acesta agricultura va primi încă 10 000 tractoare, 3 000 combine, 4 000 semănători și un mare număr de alte mașini agricole. Sume importante sînt investite pentru construcția unor mari fabrici de îngrășăminte chimice, pentru lucrări de hidroameliorații și altele.

Un ajutor important în sporirea producției agricole îl primesc gospodăriile colective prin acordarea avansurilor bănești pentru contractările de produse agricole. În vederea cointeresării continue a gospodăriilor colective, a membrilor acestor gospodării, precum și a celorlalți producători în sporirea producției agricole și în participarea lor cu cantități tot mai mari de produse vegetale și animale

la fondul central al statului, Consiliul de Miniștri al R. P. Române a dat o nouă Hotărâre privind modul de acordare a avansurilor pentru contractările de produse agricole. În Hotărâre se arată că gospodăriile colective care contractează cu organizațiile socialiste livrarea de produse agricole primesc, prin Banca de Stat, avansuri pentru contractări, fără dobîndă. Aceste avansuri se acordă astfel: pînă la 35 la sută din valoarea producției contractate pentru cereale și leguminoase boabe; pînă la 40 la sută din valoarea producției contractate pentru plante tehnice, oleaginoase, cartofi, legume, fructe, struguri și alte produse; pînă la 45 la sută din valoarea producției contractate pentru animale, păsări și produse animale. Utilizarea sumelor se va face de G.A.C. pe măsura nevoilor pentru efectuarea cheltuielilor prevăzute în planurile de producție și financiare. Pentru plata în bani a zilelor-muncă, gospodăria colectivă va putea folosi pînă la 50 la sută din avansul ce i se cuvine.

Acordînd o mare atenție sprijinirii gospodăriilor colective cu realizări mai mici, Hotărârea prevede că, în cazul cînd o gospodărie nu-și poate acoperi cheltuielile prevăzute în planul de producție din avansurile ce i se cuvin și nici nu are posibilitatea de a contracta noi cantități de produse, unitățile Băncii de Stat vor putea majora limitele de avans pînă la 45 la sută la produsele vegetale și pînă la 50 la sută la animalele, păsările și produsele animale contractate. În primul an de aplicare a acestei hotărîri, Banca de Stat va putea acorda și credite de producție pe termen scurt.

Avansuri pînă la 35, 40 și 45 la sută din valoarea produselor vegetale și animale contractate primesc și membrii C.A.C., ai întovărășirilor agricole și producătorii individuali. Pentru contractele încheiate cu organizațiile cooperatiste, avansurile se acordă direct de aceste unități.

Din avansurile pentru contractări, gospodăriile colective, membrii acestora și ceilalți producători agricoli vor achita, în momentul cumpărării, valoarea materialelor de înmulțire, a îngrășămintelor și altor materiale.

CE SÎNT PETELE SOLARE

În timpuri foarte îndepărtate Soarele era socotit cel mai perfect astru al naturii, de aceea cînd în 1610 Galileo Galilei a construit prima lunetă pe care a îndreptat-o spre Soare (așezînd în fața lunetei o sticlă înnegrită — lumina Soarelui fiind foarte puternică) și a văzut pe suprafața sa niște pete care nu se puteau vedea cu ochiul liber, nimeni nu vroia să-l creadă.

Cu toate acestea astăzi este un fapt bine cunoscut că aceste pete sînt fenomene solare reale. Numai în glumă spunem azi cînd vrem să iertăm cuiva vreun defect că „Soarele însuși are pete”... Atrăși de dorința unei cunoașteri mai amănunțite a ceea ce Galileu descoperise cu luneta sa, mulți astronomi au urmărit ce se petrece la suprafața Soarelui și după îndelungate observații au constatat că petele se schimbau de la o zi la alta, unele dispăreau, altele noi apăreau, dar chiar și cele ce nu-și schimbau forma schimbau locul. De aici putem trage concluzia că petele solare sînt fenomene care nu durează mult timp: unele citeva ore, altele citeva zile sau citeva săptămîni și numai în cazuri rare citeva luni.

În unele perioade numărul petelor pe suprafața Soarelui este foarte mare, forma lor

este foarte variată, astfel unele sînt ca niște puncte, altele aproape ca niște cercuri, iar altele au forme cu totul neregulate. După cîtiva ani numărul lor începe să scadă, formelor nu mai e atît de variată și se ajunge după 5—6 ani ca pe Soare să fie observate foarte puține pete sau deloc. Dacă se continuă observația în mod sistematic, în decursul a cîtorva ani se constată că după perioada de lipsă a petelor pe Soare — numită de astronomi perioadă de minimă activitate — încep să apară din nou pete a căror număr va crește în decurs de cîtiva ani pînă ce va atinge din nou maximum. Aceste cicluri dintre două maxime de activitate solară sau respectiv două minime au o durată de 11 ani.

Petele solare ne apar nouă ca niște regiuni mai întunecate pe suprafața Soarelui din cauză că temperatura lor este cu 1 500—2 000 de grade mai mică decît a suprafeței Soarelui care este de 6 000 de grade. Privite cu atenție petele solare au o structură foarte frumoasă, unele par ca niște vîrtejuri de materie avînd un nucleu întunecos numit umbră, iar în jurul acestui nucleu o formație mai puțin întunecoasă numită penumbra.

Să vedem mai departe ce influență au petele solare asupra fenomenelor de pe Pămînt și asupra cărora anume.

Petele și fenomenele solare asociate cum ar fi erupțiile și protuberanțele solare emit în spațiu cantități enorme încărcate cu particule electrice. O parte din aceste particule ajung și la Pămînt, aci în special în regiunile polilor terestri pot, prin ciocnirea cu alte particule, produce acele fenomene luminoase numite aurore polare.

De asemenea, plusul de energie electrică emisă de petele solare poate da naștere la „furtuni magnetice”. O furtună magnetică nu are nimic comun cu o furtună obișnuită (ploaie, vînt, tunete etc.), cerul poate fi perfect senin, păsările să cînte, oamenii să-și continue activitatea și totuși în acel timp acul unei busole magnetice să se miște într-o parte și alta. În mod obișnuit furtunile magnetice sînt înregistrate de aparate speciale și se fac studii științifice pentru o mai bună cunoaștere a structurii magnetice a globului terestru.

Ionosfera este un strat mai înalt din atmosfera Pămîntului, format din particule încărcate electric. Ionosfera formează pentru transmisia undelor radio ca un fel de oglindă pe care aceste unde se reflectă în așa fel că putem audia emisiunile radio de pe o parte a globului terestru pe alta. Ori, atunci cînd roiul de particule ce zboară de la Soare în urma

unei pete sau erupții ajungînd la ionosferă, va produce anumite perturbații pe care le numim „furtuni ionosferice”. Ele vor avea drept efect variații în audiența emisiilor radio pe unde scurte sau uneori dacă o atare „furtună” este mai puternică ea va opri pentru un timp foarte scurt o astfel de emisiune.

Grupul de pete despre care s-a vorbit în presa din ultimul timp este însă un grup mic, acum Soarele aflîndu-se în preajma perioadei de minimă activității sale, fapt pentru care a fost instituită colaborarea științifică a Anului Internațional al Soarelui Calm. În cadrul acestei colaborări toate observatoarele astronomice angajate au obligația de a observa toate fenomenele ce au loc la suprafața Soarelui sau în atmosfera sa, ca și acele ce au loc pe Pămînt și care pot avea vreo legătură cu cele ce se petrec pe Soare.

Așadar, grupul de pete care a apărut la marginea estică a discului solar la 19 ianuarie datorită mișcării Soarelui, a ajuns la 26 ianuarie la centrul discului solar, dar nu a fost însoțit de fenomene deosebite deoarece nu s-a constatat nici un fel de variație a structurii sale sau a suprafeței solare din jurul său.

EMILIA ȚIFREA

Dosarul 42. În dreptul lui, în registrul de evidență al cauzelor soluționate de către comisia de împăciuire, trei cuvinte, rezoluția: „Părțile s-au împăcat”.

Formularea aceasta revine ca un leit-motiv în marea majoritate a cauzelor. Împăcarea. Nemulțumirile părților s-au stins, a intervenit comisia de împăciuire îndeplinindu-și rolul său educativ-obștesc.

Oamenii nu mai pășesc prin culmile tribunalelor, se întorc acasă, la treburile lor. Neînțelegerile ivite între ei se dovedesc de cele mai multe ori pseudo-cauze, fără temeie juridic, fără încadrare juridică, soluționarea lor săvîrșindu-se în cursul firesc al vieții de zi cu zi.

Persistă însă, uneori, la ca act, ci ca impresie, ca sentiment, o încadrare, să-i zicem de conștiință.

...Un octogenar, incovoiat de ani și de amărăciuni.

Se numește Ion Ristea Ionică. Are trei copii, Nicolae, Virgil și Elena. Toți trei colectivști harnici, buni gospodari, cu podul îndestulat de grîne și cu casa plină cu de toate. Deși copiii sînt bine așezați, el, tatăl, este lipsit de atenția, de grija cuvenită bătrînelor sale din partea lor.

E drept că colectiva din Voicest, raionul Drăgășani, îi acordă un aju-

tor material pentru vîrstnicie. Dar de o haină, de o mîncare gătită, de un așternut curat cine să aibă grijă? Copiii! Așa gîndește oricine, așa face majoritatea oamenilor.

El însă, moșul Ionică, n-are parte de grija aceasta firească.

S-a dus la comisia de împăciuire

RESPECT, OMENIE

cu lacrimi în ochi. „Ce să mă fac, oameni buni? Is copiii mei, dar de mine au uitat...”

Președintele comisiei, Ilie Gioadă, om și el vîrstnic, înțelept, a chemat copiii la sfatul popular. Pe moș l-a lăsat să stea într-o cameră iar pe copiii i-a poftit într-una alăturată. I-a luat destul de direct:

— Mă oameni buni, dacă eu aș veni la voi la masă, m-ați primi?

— De ce mai întrebați, tovarășu' Gioadă? Sigur că v-am primi — au răspuns ei, zîbind stingheriți.

— Dar, o zi, două, trei, m-ați găzdui?

— Păi cum nu! — au răspuns ei pe dată.

— Da? Dar pe dînsul îl cunoașteți? — i-a întrebat Ilie Gioadă deschizînd ușa camerei unde era moșul Ionică. Îl cunoașteți ori ba?

— Păi e tata!

— Dacă e tatăl vostru, de el de ce nu aveți grijă mă? De un străin ca mine ziceți că ați avea! Da' de el

n-aveți! Se poate mă, oameni buni, voi să stați la masă să vă ospătați și lui, bătrînelui vostru să nu-i spuneți o vorbă? În loc să-l poftiți „zezi mă taică și mîncîcă că avem de toate, nu ca pe vremea cînd trudeai mătale pe moșia Brăteanului, și pasăre, și cîrnați și sarmale, să le mîncîci cu ce vrei, cu mămăligă sau cu piine că este destulă, slavă domnului! 40 de lei la zi-muncă nu-s floare la ureche. Și noi i-am înmulțit cu sute de zile...” — voi nici nu aveți ochi pentru el.

El nu vă spune nimica! Nu cere și nu întinde mîna. Tace. Că-i om. Dar suferă mă și i se rupe inima că sinteți singele lui... Oare ce zic copiii voștri? Că și voi aveți copii!

Dialogul s-a curmat. Frații Ionică n-au mai găsit cuvinte pentru vreun răspuns. Capetele s-au plecat. Burjorul rușinii le-a aprins obrazii. Ceea ce făcuseră ei era nedemn și acum simțeau lucrul acesta. Momentele dureroase de adevăr i-au făcut să înțeleagă că atitudinea față de părintele lor fusese lipsită de omenie.

După un timp cel mai vîrstnic, Nicolae se pare, l-a luat pe bătrîn de mînă, fără vorbă și, întorcîndu-se spre președinte, i-a spus doar atît: „De-acî înainte pînă la ultima lui zi, taica o să fie un om fericit!”

...Au trecut multe luni de atunci. Vorbele lui Nicolae au devenit fapte. Omenia a învins neglijența condamnată. Toți trei copiii au grijă de bătrîn, îl respectă.

La rîndul său moșu' Ionică e mulțumit și ajută și el, bucuros, așa cum poate, la micile treburi ale casei.

Am ales un caz pe care rar îl mai întîlnești în viața nouă a satului. Ne-am oprit totuși asupra lui pentru a ilustra mai convingător un moment din „munca cu conștiințele”, muncă pe care colectivitatea o duce cu succes și prin comisiile de împăciuire.

MARIUS POPESCU

CONFERINȚA DE LA GENEVA

Cea de-a VI-a „re-priză” a lucrărilor Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, inaugurată de curind la Palatul Națiunilor din Geneva, este privită de către opinia publică mondială cu optimism. Temeiul acestei stări de spirit este realizarea în anul 1963 a unor acorduri ce au dus la o mai viguroasă afirmare a principiilor coexistenței pașnice, la crearea unui climat mai prielnic pentru destinderea internațională. Încheierea Tratatului de la Moscova privind interzicerea experiențelor cu arma nucleară în trei medii, acordul privitor la interzicerea plasării pe orbită de obiecte având la bord arma nucleară, stabilirea liniei de comunicații directe între Washington și Moscova, precum și rezoluțiile Adunării Generale a O.N.U. în problema dezarmării au întărit încrederea în eficacitatea metodei negocierilor în rezolvarea problemelor internaționale.

O scurtă activitate preliminară constând din întâlniri, schimburi de păreri etc., a introdus lucrările Comitetului, aflate acum în plină desfășurare. Printre cei care au luat cuvântul în ziua de 24 ianuarie a fost și șeful delegației R.P. Romine, tovarășul Vasile Dumitrescu. Referindu-se la sarcinile care stau în fața Conferinței, vorbitorul a declarat că ele trebuie să fie subordonate realizării obiectivului suprem — asigurarea unei păci trainice, bazată pe lichidarea armamentelor, pe promovarea încrederii între popoare, între state. El a subliniat totodată că această năzuință trebuie să se materializeze în măsuri concrete, dintre care cea mai importantă o constituie elaborarea tratatului de dezarmare generală și totală. „Guvernul R.P. Romine — a spus V. Dumitrescu — militând cu perseverență pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale ca sarcină principală se pronunță, în același timp, în favoarea unor măsuri parțiale sau regionale, menite să întărească încrederea între state să îndepărteze pericolul conflictelor militare, să înlăture diferende sau focare de încordare, netezind astfel calea spre crearea unei lumi fără arme și războaie”.

V. Dumitrescu a vorbit în continuare despre aportul adus de R.P. Romine la întărirea păcii. Încă în 1957 guvernul român a prezentat celorlalte guverne din regiunea balcanică, propuneri tinzând spre realizarea unei înțelegeri interbalcanice multilaterale, spre încheierea unui tratat pentru transformarea Balcanilor

într-o zonă a păcii și cooperării, fără arme nucleare și mijloace de aducere la țintă ale acestor arme. Ecoul pe care l-a stîrnit punctul intitulat „acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene, avînd sisteme sociale și politice diferite”, și a cărui reinscriere pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. a fost cerută de către delegația R.P.R., confirmă că problema înțelegerilor regionale între state cu sisteme social-politice diferite se bucură de un larg interes.

„Delegația romină — a spus în încheiere V. Dumitrescu — va face tot ceea ce depinde de ea în vederea adoptării de măsuri concrete și pentru punerea lor în practică”.

Un eveniment de seamă la Comitetul celor 18 state pentru dezarmare a fost prezentarea memorandumului guvernului sovietic care cuprinde o seamă de propuneri concrete, dintre care amintim: retragerea reciprocă a tuturor trupelor aflate pe teritoriile statelor străine sau, în cazul cînd puterile occidentale nu sînt încă dispuse să accepte o rezolvare atît de radicală a acestei probleme, o reducere treptată, pe bază de reciprocitate, a efectivului trupelor străine de pe teritoriile străine, în așa fel încît să se ajungă la retragerea lor totală; reducerea, în continuare, a efectivului forțelor armate, tot pe bază de reciprocitate. Guvernul sovietic a propus de asemenea, să se ajungă la o înțelegere cu privire la reducerea bugetelor militare cu 10—15 la sută; încheierea unui pact de neagresiune între țările N.A.T.O. și ale Tratatului de la Varșovia; sprijinirea planurilor de constituire a unor zone denuclearizate în diferite regiuni ale lumii și altele.

Mai mulți delegați care au luat cuvîntul au arătat că memorandumul sovietic necesită o examinare minuțioasă.

Există deci premise favorabile pentru ca tratativele de la Geneva să se desfășoare în condiții bune. Pentru ca aceste condiții noi să dea rod trebuie ca statele ce sînt reprezentate în acest Comitet, în primul rînd, dar și toate țările și popoarele din lume să-și aducă aportul efectiv la cauza dezarmării. Țara noastră, împreună cu celelalte state socialiste, își va aduce întreaga contribuție la acest efort comun.

E. MARTIN

La grădina de copii a muncitorilor salinei de la Wieliczka (R.P. Polonă).

prin țările lumii PE MELEAGURILE POLONIEI

Capitala

Știam din lectură cit de dezolant arăta Varșovia în anul 1945; majoritatea clădirilor erau distruse sau avariate; din monumentele și școlile orașului rămăseseră numai ruine. În acei ani, o dată cu problemele grele și complicate ale creării noului stat popular polonez, s-a pus problema reconstituirii capitalei. Au fost ridicate din ruine și restaurate monumentele istorice; s-au înălțat noi școli și clădiri destinate învățămîntului de toate gradele; au fost refăcute sau construite spitale, teatre, cinematografe și alte așezăminte social-culturale. Pe baza unui vast plan urbanistic s-a efectuat reconstrucția fundamentală a orașului, construindu-se numeroase clădiri pentru oamenii muncii.

Să ne amestecăm acum în mulțimea pietonilor de pe strada general K. Swierczewski, străbătînd cartierele Muranow și Mirow. Ajungem în vechea piață a orașului care și-a păstrat înfățișarea de acum cîteva sute de ani. Treccm Vistula pe podul Slasko Dabrowski în cartierul Praga. Aici te întimpină zeci de blocuri noi. Ele îți arată imaginația, talentul și eforturile creatoare ale poporului polonez, ale arhitecților polonezi, care au căutat să imbine în mod armonios arhitectura de secole cu stilul modern. Varșovia arată ca un șantier, unde zidurile cresc mereu desprinzîndu-se din schele.

Ne continuăm călătoria prin oraș. Ajungem în cartierul Zeran, unde a fost înălțată o mare uzină de automobile.

De la uzină mergem un timp pe malul Vistulei, pe care o trecem pe podul Gdansk, ajungînd în cartierul Zoliborz. De aici, pe strada Marszalkowska, străjuită de o parte și de alta de clădiri înalte, ne îndreptăm spre centru. Iată-ne în fața Palatului Culturii. Urcăm la etajul 22. De aici avem panorama întregului oraș. Zărim străzile drepte ale cartierelor Srod-

miescie, Mokotow, Czerniakow. În depărtare ni se arată castelul de la Wilanow, pe care aveam să-l vizităm ceva mai tîrziu. Acum ne dăm și mai bine seama de frumusețile orașului, de amploarea construcțiilor ce se desfășoară.

Monumente vechi și construcții noi

În drum de la Varșovia spre sudul Poloniei șoseaua străbate cîmpia întinsă, acoperită de zăpadă. Într-un sat facem o scurtă oprire. Discutăm cu cîțiva țărani. Ei ne împărtășesc părerea lor că zăpada căzută în ajun este un semn bun pentru noul an; semănăturile vor putea fi ferite de geruri, iar în primăvară, prin topirea zăpezii pămîntul va avea umezeală. Căsuțele, în majoritate construite din lemn, stăteau parcă încremenite de ger.

Ne îndreptăm spre Tarnobrzeg, unde se află combinatul de sulf. În drum ne oprim la Sandomierz. Pitorescul acestui oraș constituie un punct de atracție pentru artiștii plastici, pentru arhitecți și pentru turiști. Așezat pe malul Vistulei, orașul Sandomierz este bogat în numeroase monumente ridicate prin secolele 13-14. În mijlocul pieței, datînd de șase sute de ani, se ridică unul din cele mai frumoase monumente ale Evului Mediu — palatul municipal din cărămidă roșie, încununat cu un brîu dantelat în piatră, construit pe vremea Renașterii. Străbăteam apoi străzile înguste, cu pitoreștile lor scări cîțite, vizităm și alte monumente și socotim justă aprecierea dată orașului Sandomierz — aceea de oraș muzeu.

Ștînd de vorbă cu oamenii îți dai seama că peste cîțiva ani această denumire își va pierde sensul. Pe pășunile umede din împrejurimi se ridică o fabrică modernă de sticlă, cea mai mare din Polonia.

...Katowice este un important centru economic și cultural al R. P. Polone. Nu departe de acest oraș am vizitat mina Wesola. Minerii de la Wesola, printr-o bună organizare a muncii și prin mecanizarea lucrărilor de înaintare și extracție, au obținut rezultate bune fiind cunoscuți în întreaga țară. Am coborît în adîncul minei, împreună cu inginerul șef Walcaw Kociela. Mai era o oră pînă la terminarea schimbului și minerii îi dădeau zor. Ei mi-au vorbit de sarcinile care le stau în față și de hotărîrea lor de a da patriei tot mai mult cărbune. I-am vizitat mai tîrziu în casele lor, din care majoritatea au fost construite în ultimii ani. Gazda noastră este minerul H. Szimanski, un om la aproape 50 de ani. Lucrează în subteran de 28 de ani. Ne povestește viața din trecut. Iată o fotografie de acum 25 de ani. Este el, împreună cu soția și băiatul lor în fața unei căsuțe dărăpănate.

— Iată — îmi spune el — unde eram nevoiți să trăim înainte. Acum, vedeți și dv. diferența.

— Dar băiatul? — întreb eu.

— E inginer, la Katowice.

Intr-adevăr nu este deloc greu să faci diferența între trecut și prezent. Minerii de la Wesola, alături de toți oamenii muncii din Polonia populară își făuresc prin munca lor o viață nouă.

N. PLOPEANU

AGENDA INTERNAȚIONALĂ

● Ca urmare a acordului semnat la 15 august, anul trecut, în problema colaborării americano-sovietice în domeniul cercetării spațiului cosmic, a fost lansat de la baza aeriană Vandenberg (S.U.A.) un balon-satelit „Echo-2”, destinat experiențelor de telecomunicații. Aceasta este prima experiență cosmică comună a savanților americani și sovietici.

● Agențiile China Nouă și France Presse au transmis textul comunicatului comun al guvernului Republicii Populare Chineze și al guvernului Republicii Franceze cu privire la stabilirea de relații diplomatice între Republica Populară Chineză și Franța, care are următorul cuprins:

„Guvernul Republicii Populare Chineze și guvernul Republicii Franceze au hotărît, de comun acord, să stabilească relații diplomatice.

În acest scop, cele două guverne au convenit să numească ambasadorii lor în următoarele trei luni de zile”

● La 27 ianuarie în vechiul oraș indian Udaipur au poposit aproximativ 100 de oameni de știință din

toate colțurile lumii. Ei vor desfășura aici cea de-a 12-a sesiune a Conferinței Pugwash.

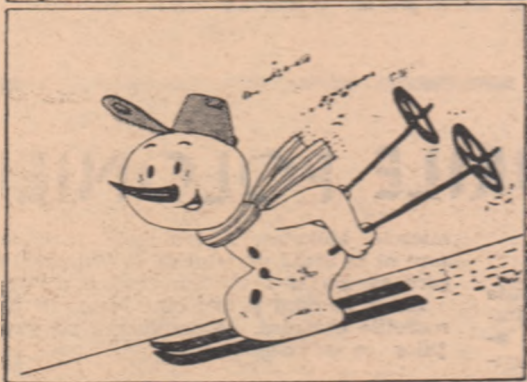
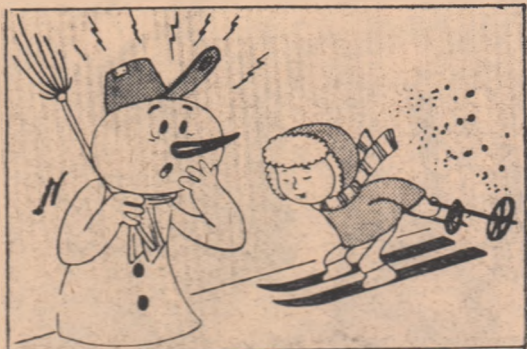
Pugwash este o localitate din Canada, unde în iulie 1957, 25 de oameni de știință din 10 țări au ținut o conferință, punînd temelile mișcării ce a luat numele de „Pugwash”. Atunci a fost ales un comitet cu sediul permanent la Londra. Acest comitet cuprinde 8 membri, 2 din Marea Britanie, 3 din U.R.S.S. și 3 din S.U.A. Comitetul este prezidat de cunoscutul om de știință englez Bertrand Russel.

Mișcarea Pugwash, izvorită din grija oamenilor de știință pentru urmările sociale ale activității lor, pentru pacea lumii, se bucură de un larg prestigiu. Anul acesta conferința are ca temă „probleme curente ale dezarmării și securității mondiale”.

Din partea R.P. Romine, la cea de a 12-a sesiune participă acad. Coriolan Drăgulescu.

● La 28 ianuarie, la Lisabona începe procesul, înscenat de autoritățile salazariste, unui grup de 86 de patrioți portughezi învinuiți de participare la mișcarea antisalazaristă din orașul Beja la 1 ianuarie 1962

Fără cuvinte Desen de S. ALEXANDRESCU

ESTE, DAR NU MAI ESTE

De mergi la comisia regională a concursului al VII-lea, în Deva, și întrebi dacă brigada artistică de agitație de la Geoagiu: „Mai este?”

— Este! — și se va răspunde. — O avem și în situația trimisă de la Orăștie.

Dacă mergi în Orăștie, la comisia raională, și întrebi: „Este brigada artistică de agitație la Geoagiu?”

— Sigur că este! — și se va răspunde. — Doar noi am trimis situația scrisă, în dublu exemplar, la regiune.

Dacă mergi în comuna Geoagiu însă și întrebi: „Aveți brigada artistică de agitație?”

— Păi, am avut. A fost... — și se va răspunde.

A fost o brigadă artistică de agitație în Geoagiu (știe toată lumea) dar, deocamdată, nu mai e. Atunci dacă nu e, de ce apare în situație? Și dacă e în situație, de ce nu e și la Geoagiu? Că ar fi mai bine dacă ar fi decât să fie și de fapt să nu fie...

O. NICA

Flecarul

Din el, precum dintr-un izvor de munte,
Țișnesc idei multiple și mărunte,
Ce curg la vale, vesele, sprințare,
Dar, din păcate, nu sînt necesare.

Convins că tot ce spune-i „lucru mare”,
El trece printre noi ca-ntr-o visare.
Te-mpiedică, te-ncurcă fără voie
Și nu-l găsești... exact cînd e nevoie!

DOREL SCHOR

PE GER

Peste uliți și căsuțe
S-a cernut pulberea fină
A mărunțelor steluțe
Tăvălite prin făină.

Hornurile de pe casă
Imbrăcără toate-n pripă
Cușme albe, călduroase,
Să nu capete vreo... gripă.

Creanga unui pom se mișcă
Desenînd o diagramă:
Gerul de eu noapte pișcă
Tare ca o... epigramă.

Creoșane de zor o cioară
Sus pe-un ram de copăcel.
Vrea să ningă tare iară
Ca s-ajungă... porumbel.

Pe acoperiș, motanul
Miorlăie cam înghețat,
Amintindu-și că, sărmanul,
Nu-i... „Motanul încălțat”.

Iară sora-i mai bătrînă,
Arc-un gînd ce nu-i dă pace:
— De-aș putea să torc și lină
Ce... flanelă mi-aș mai face!

O purică fuge roată
Prin ograda de hermină:
Nu-i e frig, doar e-mbrăcată
Cu trei rînduri de... slănină.

Numai omul de zăpadă
De avea picioare, zău
Nu ședea în ger pe stradă:
S-ar fi dus la un... trăsău.

V. D. POPA

Tovarășul Ionescu ne-a citit la căminul cultural o conferință despre importanța economică a fasolei. Uite, acum a terminat-o. Trebuie s-o fi terminat, pentru că și-a scos ochelarii și, răbdător, își șterge fruntea încărcată de sudoare. Într-adevăr!

— Asta a fost o conferință, scurtă — zice dînsul mulțumit că totul s-a terminat cu bine. Și uitîndu-se la ceas: — Foarte scurtă! M-am gîndit însă că flecarul cunoaște fasolea. Decl., fasolea este o plantă oleaginoasă.

Dar tovarășul Ionescu nici nu și-a încheiat bine fraza, că l-am și asaltat cu întrebări: „Cînd se seamănă fasolea? Se seamănă înainte, o dată cu porumbul sau după ce a fost semănat acesta? Cum se sea-

O CONFERINȚĂ

mănd: între rînduri sau numai pe rînduri? Cum... Întrebări la care Ionescu, după ce a staț puțin pe gînduri, a răspuns... întrebîndu-ne:

— Il cunoașteți pe tovarășul Popescu, inginerul agronom al G.A.C.?

— Cum să nu!

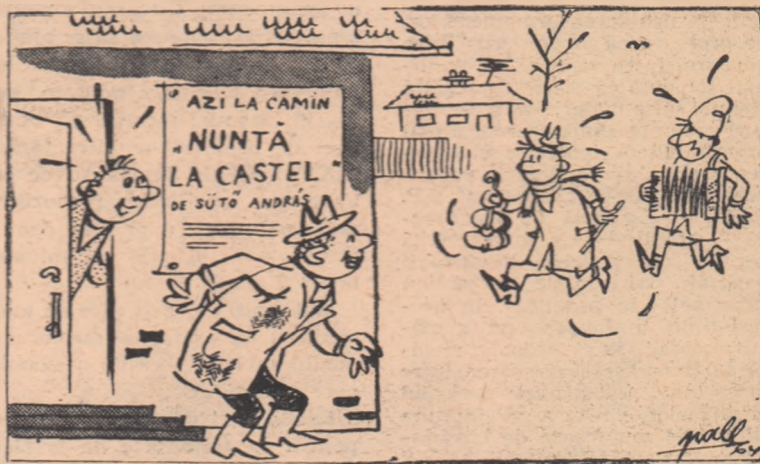
— Dar pe Chirulescu? profesorul care predă agricultura la școală?

— Și pe dînsul!

— Aflați atunci că eu am venit să țin conferința în locul tovarășului Chirulescu, care trebuia să vină să țină această conferință în locul tovarășului Popescu, care... Fiindcă eu, după cum știți, sînt profesor de astronomie și matematică, așa că să-l întrebați pe tovarășul Popescu sau pe Chirulescu duminică viitoare. Ei au să vă vorbească în locul meu despre... steaua polară!

N. OCTAVIAN

P.S. Relatînd cele de mai sus, nu facem nici o aluzie la unele întîmplări asemănătoare din comuna Daneș, raionul Sighișoara, sau Petrești, raionul Sebeș.

— Ți-am spus că numai dacă aud de nuntă mai dau și ei pe la cămin...

Desen de T. PALL

Landrace fiul

de NICOLAE CULCEA

O dată, pe o troacă de la sectorul porcîn ai gospodăriei colective din comuna dobrogeană Cobadin, s-a așezat o vrabie. Troaca era plină cu uruială de porumb, iar vrabia mălai visează, așa că porcii nu s-au mirat văzînd-o la ospățul lor și i-au făcut loc. Numai unul, mai neatent din fire, era s-o lovească cu ritul. Atunci, ce să vezi, vrabia îi strigă mînioasă:

— Ho, burtă verde, mai lasă-i și pe alții! Ajungă-ți cît ai mîncat, că o să te îngrași ca un porc...

Clipind din ochii lui mici, porcul îi răspunde demn:

— Te-nșeli, mititico. Află, în primul rînd, că nici nu te-am văzut și-n al doilea, că eu nu mă îngraș!

— Hi, hi, hi! — se înveseli gureșa. — Uite unde era zvirluga, țiparul, mlădiosul! Știu, nu te îngrași, dar pui la slănină.

— Ba nu mă îngraș nicidecum! — stăruie cumătrul Groh. — Pur și simplu nu mă îngraș.

— Zău? Fii bun atunci și spune-mi: locul în care te afli cum se numește?

— Îngrășătorie... — recunosc porcul, înroșindu-se de ciudă.

— Păi vezi?

— Stai, nu te repezi. Denumirea asta e nepotrivită pentru mine și frații mei.

— De ce?

— Eu nu sînt porc de grăsime — spuse Groh cu importanță — ci un porc precoce de carne!

De mirare, vrabia căzu de pe marginea troacei în uruială. Nu mai auzise una ca asta.

— Cum, dumneata ești numai de carne? N-ai slănină, grăsime, osînză?

— Foarte puțină. Oamenii mă cresc pentru carne. Pricepi? Eu nu mă îngraș. Pun carne pe mine, mă dezvolt athletic.

— Și dacă nu te superi, ce înseamnă „precoce”?

— Înseamnă că mă dezvolt repede. Ating suta de chile la 6—7 luni, performanță pe care rasa Marele Alb o izbutește abia la un an.

Tot mai uimită și mai plină de respect, vrabia zise:

— Într-adevăr, am văzut și eu că dumneavoastră aveți, cum să spun, ceva deosebit. Din ce părinți vă trageți, rotunjimea voastră?

— Din Landrace, după tată și din Marele Alb, după mamă. Sînt un metis și moștenesc de la ambii părinți trăsăturile cele mai valoroase! — preciză cumătrul Groh cu o mîndrie care nu-l împiedică să se scarpine apăsător de troacă.

— Și, dacă nu vă plictisesc cu neștiința mea, pot să vă întreb de ce nu consumați la troacă și orz sau lapte tras, așa cum am băgat de seamă că făcea tatăl dumneavoastră?

— Fiindcă eu, fetițo, pe lingă celelalte calități

ale mele, nu sînt nici pretențios la mîncare. Mă mulțumesc cu concentrate și sfeclă tocată. Nu-i vorbă, mi se mai dau și proteine, dar sub formă de deșeuri de la abatorul din Constanța.

— Atunci, rosti vrabia emoționată la culme, atunci se cheamă că rotunjimea voastră sînteți mai ceva ca godacul din „Povestea porcului” a lui Ion Creangă. Cu toate că, dacă ar fi să judecăm drept, porcul lui Creangă așternea dintr-o suflare un pod de aur de la coliba moșneagului și pină la palatul împărătesc.

— Proastă mai ești, vrabio! — se supără cumătrul Groh. — Acela dura poduri aurite în basm, pe cită vreme, de pe urma noastră, a metişilor de Landrace, colectivității din Cobadin au avut aievea, numai în 1963, venituri de 1.290.000 lei. Ia numai gîndește-te ce pod de aur, și care o să crească mult în acest an!

Se vede treaba că cifra asta o tulbură într-atît pe biata vrăbiuță, încît, șezînd mai departe în troacă, fu cît p-aci să se lase înghițită de un porc întîmplat pe acolo. Numai că nesătutul o evită în ultima clipă și o dojeni:

— De ce te bagi în țărițe? Nu știi ce spun oamenii pe seama noastră?...

Transfigurată, vrabia zbură pe acoperișul padocului. Metisul de Landrace îi făcuse o impresie extraordinară. Ea cugetă candid:

— Porc ca ăsta mai zic și eu!